

[Stetter.]

ringer er enige om at nedsætte den embedsmandsgruppe, som løbende skal forberede og udforme de økonomiske samarbejdsmuligheder. Vi er også tilfredse med, at den nordiske kulturaftale nu har manifesteret sig i etableringen af det nordiske kultursekretariat her i København.

Samfølelsen og sammenholdet mellem de nordiske landes befolkninger hviler ikke blot på traktater og på aftaler. Det er så selvfølgelig og så naturligt, at uensartede markedstilhørsforhold ikke kan slå skår i dette fællesskab. Tværtimod kan Danmarks og forhåbentlig også Norges medlemskab af EF i mangfoldige situationer være til nytte for det nordiske samarbejde. Samarbejdet i et Norden, der er mere eller mindre isoleret fra det store vesteuropæiske markedsfællesskab, kan ikke føre til de samme resultater som samarbejdet i et Norden, der har tæt forbindelse med det europæiske kraftcentrum. Danmark og Norge har under forhandlingerne om tilslutning kunnet yde en håndsrækning til de ikke-ansøgende nordiske lande ved at støtte deres ønsker, og vi vil naturligvis også i lignende situationer i fremtiden kunne udvirke, at Sverige, Finland og Island får bedre løsninger, end de ellers ville kunne have opnået.

Jeg vil herefter omtale nogle af de kendsgerninger, som for os motiverer dansk tilslutning.

Vi opnår med de omtalte frihandelsarrangementer en faktisk sammenslutning af de to hidtil adskilte markeder for handel med industrivarer i Europa. Erfaringen fra EFTA-samarbejdet viser, at et stort marked virker inspirerende på de mange medarbejdere i dansk industri. Vi overser ikke, at der ved import fra tredjelande af visse råvarer og halvfabrikata vil blive tale om pris- og omkostningsforøgelser på grund af EFT-toldtariffen. Vi finder, at fordelene ved det store marked langt overvejer denne ulempe.

Vi kommer med i en for os fordelagtig landbrugsordning, som indebærer, at vi opnår bedre eksportindtægter for vor store produktion af fødevarer. Jeg skal ganske undlade at komme med tal. Fagøkonomerne er enige om, at der både på kort og på lang sigt er tale om en betragtelig gevinst for samfundsøkonomien. Omvendt er de også enige om, at der er tale om et betragteligt

tab, hvis Danmark vælger at stå uden for et EF, udvidet med England.

Ved en tilslutning skaber vi grundlag for at bevare og forbedre befolkningens levevilkår, men det er stadig kun et grundlag. Den mangeårige ubalance i dansk økonomi rettes ikke op alene ved tilslutning til EF. Vi må selv klare de såkaldte fundamentale svagheder i dansk økonomi. Det betyder, at vi skal stabilisere vort omkostningsniveau, bl. a. ved at føre en fornuftig indkomstpøolitik og ved at begrænse de stadige stigninger i de offentlige budgetter, således at der bliver kapital og arbejdskraft til rådighed for produktion og eksport. Såfremt vi vælger at holde os udenfor, har vi stadig vore økonomiske vanskeligheder at kæmpe med, og vi må i så fald gennemføre foranstaltninger af hidtil ukendt omfang og virkning. Jeg henviser til fagøkonomerne, specielt det økonomiske råds markedsanalyse vedrørende denne situation.

I det hele taget savner markedsdebatten, i hvert fald en stor del af den, klare forestillinger om, hvad der vil ske, når England går med og Danmark vælger at stå udenfor. Kan modstanderne virkelig tage ansvaret for, at Danmark på grund af en voldsom valutakrise fratages sin økonomiske selvstændighed? Det vil efter al sandsynlighed ske. Kan man tage ansvaret for, at manglende valuta-indtægter og en uoverskuelig markedssituation for dansk industri fører til arbejdsløshed måske som i 1930'erne? Det er en risiko, man må se i øjnene. Kan man tage ansvaret for, at de mange fællesopgaver, som vi gerne vil løse, nødvendigvis må udskydes, fordi det økonomiske grundlag falder bort? Tør man virkelig henvise et isoleret Norden til selv at klare sin teknologiske udvikling, sine handelsmæssige og politiske problemer og sine forholdsregler over for multinationale virksomheder, liggende isoleret over for store økonomiske blokke i syd, i øst og i vest? Alt dette kan kun bringes på plads og i orden inden for rammerne af et omfattende politisk-økonomisk samarbejde.

Statsministeren har for kort tid siden gennemført en tilsyneladende nyttig rundrejse til forskellige hovedstæder i Europa og har bl. a. også været i London og udvekslet tanker med den engelske premierminister Heath. Jeg antager, at statsministeren bl. a.